

Saken

Överklagande av tribunalens beslut (åttonde avdelningen) av den 10 maj 2010 i mål T-98/10, Franssons Verkstäder mot harmoniseringsbyrån, varigenom tribunalen ogillade en talan ogiltigförklaring, väckts av innehavaren av gemenskapsmönster nr 253778-0001 (halmkvarn), av beslut R 690/2007-2 fattat av harmoniseringsbyråns tredje överklagandenämnd den 22 oktober 2009 om upphävande av annulleringsenhetens beslut att avslå Lindner Recyclingtechs ansökan om ogiltighetsförklaring — Tidsfrister för väckande av talan — Uppenbart att överklagandet ska avvisas

Avgörande

1. Överklagandet avvisas.
2. Franssons Verkstäder AB ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 328, 4.12.2010.

Överklagande ingett den 14 oktober 2010 av Dimitris Platis av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 30 september 2010 i mål T-311/10, Dimitris Platis mot rådet och Republiken Grekland

(Mål C-513/10 P)

(2011/C 80/18)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Dimitris Platis (ombud: P. Theodoropoulos, dikigoros)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd och Republiken Grekland

Genom beslut av den 17 december 2010 ogillade domstolen (sjunde avdelningen) överklagandet, eftersom det är uppenbart att det i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundat.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof den 15 december 2010 — Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR) mot Finanzamt Plauen, övrig part i målet: Bundesministerium der Finanzen

(Mål C-587/10)

(2011/C 80/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR)

Motpart: Finanzamt Plauen

Övrig part i målet: Bundesministerium der Finanzen

Tolkningsfrågor

1. Får medlemsstaterna enligt rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter (¹) anse att en leverans inom gemenskapen som är undantagen från mervärdesskatteplikt föreligger endast om den skattskyldiga personen med hjälp av sin bokföring kan bevisa köparens registreringsnummer för mervärdesskatt?

2. Har det för svaret på denna fråga betydelse

— huruvida köparen är ett företag med säte i ett tredjeland som visserligen inom ramen för en kedjetransaktion har skickat varan från en medlemsstat till en annan medlemsstat, men inte är registrerad för mervärdesskatt i någon medlemsstat, och

— huruvida den skattskyldiga personen har styrkt att köparen har lämnat en deklaration av det gemenskaps-interna förvärvet?

(¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 17 december 2010 — Van Laarhoven Belastingadvies mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-594/10)

(2011/C 80/20)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Van Laarhoven Belastingadvies

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 17.6 andra stycket i sjätte direktivet⁽¹⁾ ett hinder för att göra ändringar i en sådan ordning med begränsningar i rätten att göra avdrag som den som aktualiseras i det nationella målet enligt vilken en medlemsstat har använt sig av den möjlighet denna bestämmelse lämnar att utesluta (fortsätta att utesluta) en rätt att göra avdrag för vissa varor och tjänster om det belopp som inte kan dras av till följd av ändringarna oftast har blivit större men principerna bakom och uppbygganden av ordningen är oförändrade?
2. Om den första frågan besvaras jakande: ska nationella domstolar helt underlåta att tillämpa ordningen med begränsningar i rätten att göra avdrag eller är det tillräckligt att underlåta att tillämpa ordningen i den omfattning den innebär att tillämpningsområdet för de undantag eller begränsningar som gällde vid den tidpunkt då sjätte direktivet trädde i kraft har utvidgats?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28)

Talan väckt den 16 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-600/10)

(2011/C 80/21)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och W. Mölls)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 63 FEUF och artikel 40 i EES-fördraget genom att bibehålla lagstiftning som innebär att utdelningar som betalas ut till begränsat skattskyldiga pensionsfonder och ränteinkomster som uppbärs av sådana pensionsfonder samt av begränsat skattskyldiga pensionskassor behandlas mindre förmånligt i skattehänseende än utdelningar och ränteinkomster hos obegränsat skattskyldiga pensionskassor och pensionsfonder, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser den tyska lagstiftning enligt vilken utdelningar som betalas ut till begränsat skattskyldiga pensionsfonder (det vill

säga som saknar hemvist i landet) och ränteinkomster som uppbärs av sådana pensionsfonder samt av begränsat skattskyldiga pensionskassor behandlas mindre förmånligt i skattehänseende, än obegränsat skattskyldiga pensionsfonder (det vill säga som saknar hemvist i landet) och obegränsat skattskyldiga pensionskassor.

Pensionsfonder och pensionskassor som inte har hemvist i landet behandlas mindre förmånligt än motsvarande institutioner med hemvist i landet på följande tre punkter.

Vid beskattningen av de ränteinkomster som uppbärs av pensionskassor utgår ingen kapitalinkomstskatt och ingen bolagsskatt om den person som tar emot ränteutbetalningen är en skattebefriad pensionskassa med hemvist i landet. I ett sådant fall är denna inkomst undantagen från all beskattning. För pensionskassor som inte har hemvist i landet föreskrivs dock inte någon motsvarande befrielse från kapitalinkomstskatt. Den skatten utkrävs därför med 25 procent av bruttobeloppet samt med solidaritetstillägg (*Solidaritätszuschlag*).

Vid beskattning av de utdelningar som betalas ut till pensionsfonder, kan pensionsfonder med hemvist i landet låta kapitalinkomstskatten ingå i taxeringen. Det får för det första till följd att kostnaderna för intäkternas förvärvande kan dras av från skatten och att endast nettointkomsten beskattas. För det andra leder detta till att kapitalinkomstskatten räknas in i den sammanlagda skatt som ska betalas, vilket innebär att den allmänna bolagsskattesatsen om 15 procent blir tillämplig. Pensionsfonder som saknar hemvist i landet kan emellertid inte använda sig av någon av dessa anpassningar. Enligt den aktuella lagstiftningen är det uteslutet för dessa pensionsfonder att göra avdrag för kostnaderna för intäkternas förvärvande, även för sådana kostnader som står i direkt samband med i landet uppkomna inkomster.

Beskattningen av pensionsfondernas ränteinkomster är väsentligen densamma som för beskattningen av utdelningar. Liksom beträffande utdelningar behandlas pensionsfonder som saknar hemvist i landet mindre förmånligt i fråga om avdrag för kostnaderna för intäkternas förvärvande och i fråga om skattesats.

Enligt kommissionen är den mindre förmånliga behandlingen av pensionskassor och pensionsfonder som inte har hemvist i landet oförenlig med den fria rörligheten för kapital. Särbehandlingen är inte i något fall objektivt motiverad.

Enligt artikel 63 FEUF är alla åtgärder som innebär att gränsöverskridande kapitalrörelser behandlas mindre förmånligt än inhemska kapitalrörelser förbjudna. Artikel 65.1 a FEUF kan inte förstås så, att varje skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika är förenlig med fördraget. Den artikeln begränsas av artikel 65.3 FEUF enligt vilken de i artikel 63.1 angivna åtgärderna inte får utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital och betalningar enligt sistnämnda artikel. Skillnader av detta slag är endast förenliga med unionsrätten, såvitt de grundar sig på situationer som inte är objektivt jämförbara eller är motiverade av tvingade skäl av allmänintresse. För att en sådan motivering ska föreligga krävs det att regleringen inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det mål som eftersträvas med den.